

Ajánló

Orvosi könyvtárak

E számunk *orvosi könyvtárakban* dolgozó könyvtárosokat szólaltat meg, többnyire az *Informatio Medicata 2007* konferencián elhangzott előadásai alapján. Az írások így elsősorban az *orvosi könyvtárosok* érdeklődésére számíthatnak, de tanulságosak lehetnek bármely típusú könyvtárban tevékenykedő kollégáik számára is.

Gracza Tünde *tudománytörténeti* csemegével szolgál, a hazai *orvostudományi folyóiratok* közel másfél-százados történetéből, pontosabban az 1803. évi indulástól az 1944-ig ívelő korszakból felvillantva korábban még nem feltárt, de értékes részleteket, háttérként felvázolva a korabeli történéseket, az orvosi társadalom akkori helyzetét.

Kürhner Éva a *megyei kórházi orvosi könyvtárak* körében végzett *országos könyvtárhasználati felmérés* tapasztalatairól számol be, míg **Beke Gabriella** egy konkrét szakkönyvtár, a *Zala Megyei Kórház Egészségügyi Szakkönyvtára* használatáról ír *olvasói vélemények, teljesítménymutatók* tükrében (kiegészítve a 3K-ban közölt írását). Többek között megállapítást nyer, hogy a korszerű információs technika iránt a használók nyitottak, ugyanakkor fejlesztésre szorul mind az *eszközpark*, mind pedig a szolgáltatott *információforrások* száma, főleg a külföldi, elektronikusan elérhető és ezen belül is a teljes szöveges adatbázisok köre. Bár a könyvtárosok igyekeznek minden tőlük telhető módon az igényeket kielégíteni, a szűkös pénzügyi lehetőségek korlátozzák a valóban korszerű információellátás megvalósíthatóságát. Mindehhez legyen szabad hozzáfűznöm egy gondolatot. Vajon egy országos, komplex, többéves egészségügyi reformnak nem kellene-e, hogy *magától értetődően* része legyen a magasabb szintű orvosi információellátás? Csak egy példát említek. Léteznek olyan adatbázisok (pl. Micromedex), amelyek a konkrét kérdésre magát a konkrét választ, adatot stb. adják. Az amúgy is túlterhelt gyakorló orvosoknak alig marad, ha egyáltalán marad idejük cikkekben, kézikönyvekben böngészni a remélt tudnivaló után. Ez utóbbi adatbázisok viszont – szemben a teljes szövegűekkel – közvetlenül a szükséges információt nyújtják néhány pillanat alatt, elősegítve a *gyors és megbízható diagnózist, a legmegfelelőbb terápia* alkalmazását. Egyelőre csak néhány egyetem fizet elő ezekre az adatbázisokra, és csak kis részükre. Egyetlen megyei kórház sem! Pedig *megtérülő beruházásról* van szó, amelynek *haszonélvezői az állam, az egészségügyi dolgozók, és ami a legfontosabb, a betegek* (lennének)...

Beszámoló rovatunkban **Palotai Mária** az *Egészségügyi Világszervezet* adatbáziscsaládjára hívja fel a figyelmet, annál is inkább, mert ma már a szervezet kiadványainak, statisztikai adattárainak szinte teljes választéka elérhető a hálón. **Kürhner Éva** pedig a *kongresszusi kiadványokra*, mert különösen nagy az újdonságértékük, ugyanakkor idehaza még meglehetősen „mostohagyerekként” kezelik őket, így számos tennivaló áll előttünk megőrzésük, feldolgozásuk, elérhetővé tételük terén.

Szántó Péter